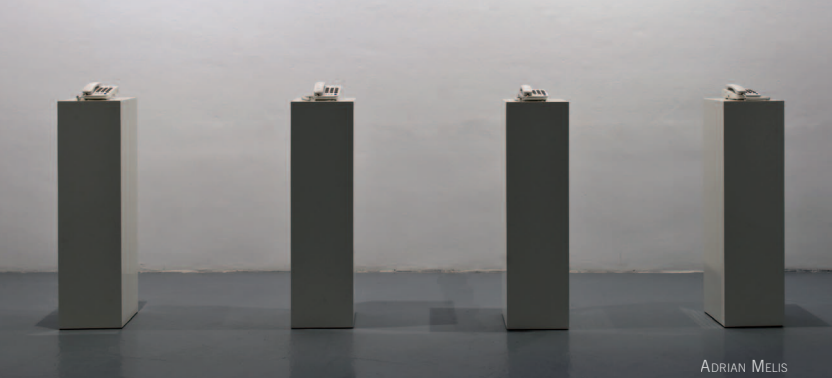

TIME TO RELAX

ADN Galeria. Del 26/09 al 30/11

ADRIAN MELIS

Que la situació política d'aquest país està ben crua, ho sabem tots. És en aquest context que sorgeix el dilema sobre si els artistes han d'implicar-se políticament o han de fer la seva. **Adrian Melis** s'inclina pel compromís rotund, acompanyat del sarcasme artístic necessari

“Les obres d'Adrian Melis s'uneixen per un joc de dicotomies: comoditat i inestabilitat, oci i reivindicació, expectatives i realitat social”

per tractar el context social de les Espanyes. La seva mostra, en la mateixa línia que els projectes de Núria Güell, descriu la realitat social del país amb humor, originalitat i ferocitat a parts iguals.

Cubà establert a Barcelona, les sis obres d'Adrian Melis s'uneixen per un joc de dicotomies constant: comoditat i inestabilitat, oci i reivindicació, expectatives i realitat social, presència i absència. A les vint fotografies de *Puntos de reposición*,

observem murs amb missatges de protesta que han estat repintats per sobre. Al peu de foto, Melis ens escriu la frase amagada per l'aparent netedat de la paret. El vídeo *Ovación* mostra imatges dels membres del Congrés aplaudint lleis que han estat derogades pel govern se-

güent, ovacions que no poden estar més lluny de les necessitats reals de la gent. Tampoc us fieu de l'estil minimalista dels cubs il·luminats: els seus colors (vermell, blau i verd) canvien segons la fluctuació de l'IBEX 35.

La sèrie de fotografies que dona nom a l'exposició ens mostra les vistes de cases expropiades per bancs. En aquest sentit, el títol i la calma de la imatge contrasten amb la situació dels desnonats. També a

Momentos que marcaron el mundo - Primavera Sound, la superposició d'un vídeo d'aquest festival amb un àudio del 15-M suggereix com algunes reivindicacions socials poden acabar en simple espectacle.

L'última sala de la Galeria ADN està dedicada a *The best effort*. Igual que en el cas dels cubs, aquesta instal·lació depèn d'esdeveniments exteriors. Melis va penjar quatre ofertes laborals a diferents portals d'Internet, cadascuna amb un telèfon associat que es troba físicament a la galeria. Quan algú truca es troba que a l'altra banda del telèfon ningú no respon, tanmateix a la sala s'activa automàticament un discurs sobre les oportunitats laborals a càrrec de Rajoy, Zapatero, Aznar o Felipe González. Un joc entre expectatives i realitat que implica tercers i resumeix de manera flagrant la situació espanyola actual: l'abisme entre el que hauria de ser i el que és. // IRENE PUJADAS